

de ærede Forslagsstilleres § 2. Med Hensyn til Spørgsmaalet om 5 eller 3 Mar. da skal jeg aldeles ikke komme ind paa Andet end at henvise til, hvad jeg udtalte ved 2den Behandling. Det bliver jo ganske de samme Betragtninger, enten man siger 2 eller 3 Mar. Det, det kommer an paa her, er, at hele Udvalget er enedes paa Grundlag af de 5 Mar. og ved at vedtage noget Andet sprænger man denne Enighed, det er det Afgjørende. Her er der jo slet ikke Tale om Argumenter for, om 2, 3 eller 4 Mar er det Beste. Jeg vil bede de ærede Medlemmer i denne Sal have den Tillid til Udvalget, at det igjennem de langvarige Forhandlinger, der ere førte, har opnaaet det mest Mulige, det, som var at opnaa, hvis man ikke skulde spørge det Hele, og hvis man ikke aldeles skulde give Afkald paa den Støtte, som vi kunne faae i denne Sag — og som er høist fornøden, saaledes som Forholdene ere — hos det ærede Mindretal. Vi maa aldeles ikke bilde os ind, at vi i denne Sag skulle kunne undvære Mindretallets Støtte, hvis der skal være Tale om at føre Noget igjennem. Med det principielle Forslag under Nr. 6, som gaar ud paa, at der i 3die Linie sættes Punktum efter Ordet „eftergive“ og Resten af Paragrafen udgaar, er Meningen den, at den Begrændsning, vi have givet saa lempelig som muligt — hvis der overhovedet skulde sættes nogen — nemlig, at Vedkommende kun skal betale Noget tilbage, saafremt han har paavijelig Formue, at denne Begrændsning skal udgaa. Men derimod kan der siges ganske det Samme som med Hensyn til de andre Punkter. De fleste af os have i og for sig Intet høit imod — hvis det kunde lade sig gennemføre, — at det blev eftergivet helt og blankt, naar Manden holdt sig i 5 Mar, saa er jeg ganske vist ogsaa tilbøielig til at tro, at det kan være nok; men jeg tror, at hellere end at udsætte den Forstaaelse, der dog tilbøielig er funden paa dette Punkt, for Fare, skulde man være Udvalget erkjendelig for, at det er lykkedes os at faae sat en Begrændsning som denne, der i Virkeligheden kun vil udelukke ganske overordentlig Saa. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds om, at det i og for sig er uklart. Det ærede Medlem sagde, at Vedkommende ligesaa vel vilde tilbagebetale af sin Formue som af sine Indtægter. Det er ikke ganske rigtigt; thi en forøget Indtægt betyder, at Vedkommende er kommen noget høiere op i Samfundet, at han er rykket noget op i hele sin sociale Stilling. Derimod kan man meget godt blive paa samme

Trin, naar man faar en lille Formue mellem Hænder, som man maaste gemme og som slet ikke øver nogen Virkning paa Vedkommendes hele hdre Liv. Man kan derfor ogsaa lettere tænke sig, at Vedkommende er tilbøielig til at sidde med denne lille Formue uden at betale tilbage, medens han derimod, naar han ved Hjælp af den forøgede Indtægt er rykket op i andre og bedre Forhold end tidligere, selv vil betale tilbage; jeg tror, at der er noget rigtigt i denne Tanke. — Hvad angaar det Endringsforslag, der gaar ud paa i § 2 femte Linie efter Ordet „opbebaaren“ at indskyde „eller en Del af samme“, da skjønner jeg ikke rettere, end at det er et Tilbagestrid fra det Synspunkt, vi gjøre gjældende. Jeg afventer det ærede Medlems Paavisning af, at det ikke er det, jeg ser ikke rettere end, at vi dermed stille de Fattige noget ugunstigere end efter vort Forslag. — Hvad dernæst angaar det ærede Medlems Forslag om at sætte „Nægtelse af Eftergivelse“ i Stedet for „Beslutning“, da har jeg ikke konfereret med Udvalget derom, men kan personlig ikke have Noget at indvende derimod. Det har, tør jeg udtale, ganske sikkert været Udvalgets Mening; vi have slet ikke tænkt os, at der skulde føres Klager over, at der i noget Tilfælde var eftergivet, hvor der ikke burde være eftergivet, vi have kun og netop tænkt det, som det ærede Medlem vil ramme med sit Udtryk. Jeg kan altsaa for mit Vedkommende ikke have Noget derimod, skjøndt jeg naturligvis heller ikke kan anbefale det, da jeg ikke har konfereret med Udvalget. — Angaaende det ærede Medlems Forslag til en ny Paragraf gjælder det Samme, som jeg har sagt om et tidligere Forslag. Det er atter en af disse Spændetrøier, Anordning af den praktiske Fremgangsmaade, som jeg mener er temmelig overflødig, og som vi her aldeles ikke behøve at besatte os med.

Jeg skal endnu gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i Anledning af nogle Bemærkninger, han fremkom med under 2den Behandling, og som jeg, da der blev affattet, ikke kom til at svare paa. Det ærede Medlem bemærkede, at jeg havde taget ham i Skole, og jagde Tak for det gode Kursus, som jeg havde ladet ham gennemgaa. Nei, jeg er ikke saa formastelig at tage det ærede Medlem i Skole, jeg erkjender tværtimod villig, at jeg har lært en hel Del af det ærede Medlem baade paa den ene og paa den anden Maade. Det kunde ikke falde mig ind at tro, at han vilde gaa i Skole hos mig, eller at han vilde have nogen Rytte deraf. Men ogsaa i en anden Henseende